

מי היה אברי גליק?

אברי גליק היה בנם הבכור של פיל ופרנקי גליק. הוא נולד וגדל בכפר הנשיא, והיה הילד הצעיר ביותר בכיתת הירדן.

בצבא שירת כמפקד טנק, ובמהלך שירותו נוצרו חברויות עמוקות שליוו אותו לאורך כל חייו. חברים מהצבא הפכו לחברי נפש, והקשרים ביניהם נשמרו לאורך השנים, גם כשהחיים לקחו אותו הרחק מישראל.

מאמצע שנות השמונים חי אברי בארצות הברית. שם פגש את מופי, הם התחתנו והקימו יחד משפחה. נולדו להם ארבעה ילדים – ג'ואי, סופי, נועה ומתן.

אברי היה מורה ומטפל בשיטת פלדנקרייז. היה לו חוש טבעי וייחודי להבנת גוף האדם, והוא עבד מתוך מקום עמוק ואינטואיטיבי, עם רגישות רבה לאדם שמולו.

הטבע היה המקום שבו אברי הרגיש הכי בבית. היה לו קשר עמוק וטבעי עם בעלי חיים, ידיים טובות וחוש יצירתי מפותח. הוא אהב לעבוד עם עץ וליצור ממנו. בטיוליו בטבע, בקניון טופנגה, היה מוצא גזעי עצים וענפים יבשים, לוקח אותם איתו, משייף ומעבד אותם בעדינות – עד שהיה חושף את היופי הטבעי שהיה חבוי בתוך העץ.

אברי אהב ללכת יחף, כפי שהלך בילדותו בשבילי כפר הנשיא. אולי כך הרגיש תמיד קצת יותר קרוב לאדמה, לטבע ולמקום שממנו בא.

והוא אהב לחבק.

אברי חיבק עם כל הלב. אלה לא היו סתם חיבוקים – היה בהם חום, נוכחות ואהבה. חיבוק שלו העביר בלי מילים מסר פשוט וברור:

אני כאן. אני רואה אותך. אני אוהב אותך.

כזה היה אברי – אדם של טבע, של יצירה, של מגע ושל קשר. אדם שאהב בדרכו המיוחדת, ושאת החום שלו היה אפשר להרגיש בחיבוק.

(כתבה יונית)